

³ * quorum in aliis, ut in Antipatro poeta ut in brumali
⁵ die natis ut in simul aegrotantibus fratribus ut in urina
 ut in unguibus ut in reliquis eius modi, naturae con-
 tagio valet, quam ego non tollo, vis est nulla fatalis;
 in aliis autem fortuita quaedam esse possunt, ut in illo ⁵
 naufrago ut in Icadio ut in Daphita; quaedam etiam
 Posidonius (pace magistri dixerim) comminisci videtur;
 sunt quidem absurda. quid enim, si Daphitae fatum
 fuit ex equo cadere atque ita perire, ex hocne Equo,
 qui cum equus non esset nomen habebat alienum? ¹⁰
 aut Philippus hasne in capulo quadrigulas vitare mone-
 batur? quasi vero capulo sit occisus. quid autem ma-
 gnum aut naufragum illum sine nomine in rivo esse
 lapsum (quamquam huic quidem hic scribit praedictum
 in aqua esse pereundum) — ne hercule Icadii quidem ¹⁵
 praedonis video fatum ullum; nihil enim scribit ei prae-
⁶ dictum. quid mirum igitur ex spelunca saxum in crura
 eius incidisse? puto enim etiamsi Icadius tum in spelunca
 non fuisset saxum tamen illud casurum fuisse. nam
 aut nihil omnino est fortuitum aut hoc ipsum potuit ²⁰
 evenire fortuna. Quaero igitur, atque hoc late patebit:
 si fati omnino nullum nomen nulla natura nulla vis